

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1/ ~~PozemkovéP. spoločenstvo Brezolupy, 2/ SEČ—zdrúženie vlastníkov súkromných lesov BrezolupyS.~~, zastúpených Ing. JUDr. ~~Jaroslavom BelákomJ.~~, bytom ~~Žitná 1484/14, Bánovce nad BebravouŽ.~~, proti žalovanému: Obvodný lesný úrad v Trenčíne so sídlom Nám. Sv. Anny 7, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2008/000534-3 zo dňa 19.01.2009, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/62/2009-33 zo dňa 30.07.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/62/2009-33 zo dňa 30.07.2009 **potvrďuje**.

Žalobcom 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Trenčíne podľa zastavil konanie o žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného a nevyhovel návrhu žalobcov na vydanie predbežného opatrenia. O trovách rozhodol tak, že právo na ich náhradu žiadnemu z účastníkov nepriznal.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že v prejednávanej veci pred začatím konania vo veci samej skúmal splnenie podmienok konania, za ktorých môže konať (§ 103 O.s.p.). Podmienky konania sú splnené, ak žalobca presne označil účastníka na strane žalovaného a rozhodnutie alebo postup správneho orgánu, ktorého zákonnosť má súd preskúmať podľa § 247 a nasl. O.s.p. Žalovaným je zásadne správny orgán, ktorý rozhodoval v poslednom stupni (§ 250 ods. 4 O.s.p.). V danom prípade správnym orgánom, ktorý vo veci rozhodoval v poslednom stupni je Krajský lesný úrad v Trenčíne (č.l. 7, 8). Žalobcovia ako žalovaného označili Obvodný lesný úrad v Trenčíne a žiadali preskúmať zákonnosť tohto prvostupňového orgánu z 19.01.2009. Žalobu s presným označením žalovaného možno podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia (§ 250b ods. 1 O.s.p.). V danom prípade vadu žaloby nebolo možné dodatočne odstrániť, pretože by nebola dodržaná zákonná lehota. Žalobcovia podali žalobu na nepríslušný súd, ktorý ju postúpil príslušnému súdu dňa 17.06.2009. Vo veci je potrebné uviesť, že žalobcovia boli zastúpení zástupcom s právnickým vzdelaním, a preto nebol dôvod na poučovaciu povinnosť podľa § 5 O.s.p. Ďalej z plnomocenstva, ktoré žalobcovia predložili, nie je zrejmé, či vlastníci poľovných pozemkov združení v ~~PozemkovomP. spoločenstve Brezolupy a SEČ—zdrúženie vlastníkov súkromných lesov BrezolupyP.~~ skutočne splnomocnili na svoje zastupovanie zástupcu označeného v plnomocenstve zo 17.01.2009. Za žalobcov je na plnomocenstve len neidentifikovateľný podpis zrejme štatutárneho zástupcu žalobcov a ich pečiatka a plnomocenstvo bolo dané na zastupovanie v konaní len pred Obvodným lesným úradom v Trenčíne.

Proti tomuto uzneseniu podali žalobcovia 1/ a 2/ odvolanie, v ktorom navrhli, aby najvyšší súd zrušil rozhodnutie Krajského lesného úradu v Trenčíne č. 2009/00094-2 zo dňa

06.04.2009, ktorým potvrdil rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Trenčíne č. 2008/000534-3 zo dňa 19.01.2009 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovia 1/ a 2/ nesúhlasili so zastavením konania. Skutočnosť, že podali žalobu na nepríslušný súd nie je dôvodom na zastavenie konania. Rovnako ani skutočnosť, že z plnomocenstva nie je zrejmé, či vlastníci pozemkov skutočne splnomocnili na svoje zastupovanie zástupcu označeného v plnomocenstve zo 17.01.2009 a že plnomocenstvo bolo dané len na zastupovanie pred Obvodným lesným úradom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 prvá veta O.s.p.) a podľa § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. v spojení s § 219 ods.1,2 O.s.p. napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdil.

Odvolací súd zo spisu krajského súdu zistil, že žalobcovia 1/ a 2/ podali dňa 07.05.2009 na Okresnom súde Trenčín žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Trenčíne č. 2008/000534-3 zo dňa 19.01.2009 proti žalovanému označenému Obvodný lesný úrad v Trenčín. V žalobe uviedli, že považujú rozhodnutie Obvodného lesného úradu Trenčín za nesprávne, odporujúce právnym predpisom, upravujúcim výkon práva poľovníctva, pretože uvedení vlastníci poľovných pozemkov doposiaľ nepreukázali vlastnícky vzťah k poľovným pozemkom. Obvodný lesný úrad v Trenčíne preto nemohol vydať rozhodnutie o schválení nájomnej zmluvy, čím nemohlo dôjsť k naplneniu ustanovenia § 139 ods.2 Občianskeho zákonníka, teda, že vlastníci vlastníaci väčšinu, viac ako 59%, prenajali výkon práva poľovníctva **Poľovníckemu združeniu Drahlov Miezgovce.**

Formátované: Zvýrazniť

Z uvedených dôvodov žaloby bez pochybností vyplýva, že žalobcovia 1/ a 2/ sa žalobou domáhali preskúmania prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu a žalobu podali proti správneho orgánu prvého stupňa.

Podľa § 250 ods.1, prvá veta O.s.p. účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný.

Podľa § 250 ods.4 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

Je nesporné, že žalobcovia 1/ a 2/ žalobu podali proti správneho orgánu, ktorý rozhodol v prvom v stupni. Skutočnosť, že Krajský lesný úrad Trenčín bol odvolacím správny orgánom a potvrdil prvostupňové rozhodnutie rovnako nebola sporná. V danom prípade teda išlo o dvojinštančné administratívne konanie a žalovaným mal byť Krajský lesný úrad Trenčín. Ide o nedostatok pasívnej procesnej legitímácie žalovaného, ktorý nebol do rozhodnutia súdu prvého stupňa odstránený.

Najvyšší súd poukazuje na to, že uvedený nedostatok procesnej podmienky nebolo možné hodnotiť ako nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie, ktorého nedostatok by bol odstrániteľný podľa § 246c ods.1, prvá veta O.s.p. v spojení s § 43 ods.1 O.s.p. výzvou na odstránenie. Označenie žalovaného zodpovedalo petitu žaloby. Považovať uvedený nedostatok za vadu žaloby by bolo možné, ak by boli pochybnosti o prejavenej vôli žalobcu napr. vzhľadom na nesúlad medzi petitom žaloby a označeným žalovaným, alebo opis dôvodov žaloby. Žaloba bola úplná a zrozumiteľná. Nesprávnosť žaloby spočívala výlučne v právnej otázke, a to v označení žalovaného ako prvostupňového správneho orgánu, ktorý nebol pasívne procesne legitimovaný subjektom v zmysle § 250 ods.4 O.s.p. a súčasne

v nesprávnom určení predmetu súdneho prieskumu zákonosti ako prvostupňového správneho rozhodnutia . Na tieto okolnosti súd prvého stupňa vzhľadom na povinné právne zastúpenie žalobcu v súdnom konaní (§ 250a O.s.p.) nemohol žalobcu poučovať. Tieto nedostatky neumožňovali súdu prvého stupňa pokračovať v konaní a meritórne rozhodnúť. Preto súd prvého stupňa zastavil konanie v súlade so zákonom.

Dôvody zastavenia konania boli dané pre nedostatok pasívnej procesnej legitímácie označeného žalovaného podľa § 250 ods.4 O.s.p. v spojení s § 246c ods.1, prvá veta O.s.p. v spojení s § 104 ods.1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý nemal v odvolacom konaní úspech nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 17. januára 2011

JUDr. Ivan Rumana, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková